

У Х В А Л А
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „АЙ ПІ СЕК’ЮРІТІЗ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, другої статті 309, частини четвертої статті 399 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
13 червня 2018 року
№ 21-у(І)/2018

Справа № 3-194/2018(1932/18)

Перший сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Головатого Сергія Петровича – головуючого,
Гультая Михайла Мирославовича,
Колісника Віктора Павловича – доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „АЙ ПІ СЕК’ЮРІТІЗ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, другої статті 309, частини четвертої статті 399 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перший сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „АЙ ПІ СЕК'ЮРІТІЗ“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) частин першої, другої статті 309, частини четвертої статті 399 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

У частинах першій, другій статті 309 Кодексу закріплено перелік ухвал слідчого судді, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування в апеляційному порядку. Частиною четвертою статті 399 Кодексу встановлено, що суддя-доповідач відмовляє у відкритті провадження лише, якщо апеляційна скарга подана на судові рішення, яке не підлягає оскарженню в апеляційному порядку, або судові рішення оскаржене виключно з підстав, з яких воно не може бути оскарженим згідно з положеннями статті 394 Кодексу.

Товариство просить визнати частини першу, другу статті 309, частину четверту статті 399 Кодексу такими, що суперечать частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

Слідчий суддя Голосіївського районного суду міста Києва ухвалою від 13 листопада 2017 року задовольнив клопотання старшого слідчого в органах внутрішніх справ слідчого управління Головного управління Національної поліції у місті Києві про надання дозволу на проведення обшуку за місцезнаходженням Товариства.

Не погоджуючись із вказаним судовим рішенням, Товариство оскаржило його до апеляційного суду міста Києва, який ухвалою від 29 листопада 2017 року відмовив у відкритті апеляційного провадження у

зв'язку з тим, що апеляційна скарга подана на судові рішення, яке не підлягає оскарженню в апеляційному порядку.

Вважаючи ухвалу апеляційного суду міста Києва від 29 листопада 2017 року незаконною, необґрунтованою, невмотивованою та такою, що прийнята в результаті неправильного застосування норм матеріального права, порушення норм процесуального права, Товариство оскаржило її до Верховного Суду.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає остаточним судовим рішенням у своїй справі ухвалу Верховного Суду від 15 січня 2018 року, якою відмовлено у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Товариства на ухвалу апеляційного суду міста Києва від 29 листопада 2017 року.

На думку автора клопотання, внаслідок застосування частин першої, другої статті 309, частини четвертої статті 399 Кодексу зазнали порушення гарантовані Конституцією України його права на захист своїх прав судом, на оскарження в суді рішень органів державної влади, на апеляційний перегляд справи.

2. Перший сенат Конституційного Суду України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з неодностайним постановленням Першою колегією суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 14 травня 2018 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта).

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Товариство насправді висловлює незгоду з судовими рішеннями, ухваленими у справах, у яких воно було стороною, а також із законодавчими обмеженнями можливості апеляційного перегляду окремих ухвал слідчого судді під час досудового розслідування. В основі тверджень автора клопотання про невідповідність Конституції України частин першої, другої статті 309, частини четвертої статті 399 Кодексу лежить його власна інтерпретація пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Автор клопотання не обґрунтував своїх тверджень щодо неконституційності частин першої, другої статті 309, частини четвертої статті 399 Кодексу, обмежившись наведенням приписів Конституції України (деяких із них у чинній та попередній редакціях) та їх інтерпретацією, цитуванням положень законів України, а також посиланням на рішення Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини з відтворенням їх фрагментів.

Наведене свідчить про те, що суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а отже, про наявність підстав для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 56, 61, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Перший сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „АЙ ПІ СЕК’ЮРІТІЗ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, другої статті 309, частини четвертої статті 399 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Головатий С.П.

Гультай М.М.

Колісник В.П.

Кривенко В.В.

Литвинов О.М.

Мельник М.І.

Сас С.В.